

Dr. Nagy Tibor

1934-ben született Kapolcson.

Vegyésmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte, száma: 101/1958.

Az oklevél megszerzése után különböző esti egyetemeken tanult tovább politikai gazdaságtant, filozófiát, az ELTE Jogtudományi Karán Felsőfokú Üzemrendészeti Szaktanfolyamot és számtalan más kurzust végzett. 1958-tól 1967-ig az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban, majd ezután 15 évig a Honvédelmi Minisztériumban állt alkalmazásban, ahol osztályvezető főmérnökként a Polgári Védelem Országos Vegyi-, Radiológiai-, Biológiai Laboratóriumának vezetője volt. Eközben megírta és 1973-ban megvédte az egyetemi doktori értekezését, melynek témája a tözegek reverzibilis kation megkötőképességének vizsgálata volt. Eredményeit a német és szovjet Tudományos Akadémia is publikálta. 1982 és 1987 között az Ö.V. Acélöntő és Csőgyárban dolgozott. 1987-től 1991-ig az Ipari Minisztérium és a Vegyi- és Radiokémiai Főnökségen (VRF) katasztrófavédelmi szakértői munkacsoportban tevékenykedett, majd innen ment kerkedvezménnyel nyugdíjba. 1989-től 10 éven át a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktoábbképző Intézeténél a katasztrófa-megelőzés alapjait tanította. Pályafutása során volt gyógyszerismertető, analitikus, üzemmérnök és üzemvezető, környezetvédelmi megbízott és belső ellenőr is. Nyugdíjasként a globális biztonságstudomány kimunkálását végzi. 1991-ben részt vett a Magyar Biztonságstudományi Társaság megalapításában, amelynek tiszteletbeli tagja volt Teller Ede is. 1996-ban beválasztották a Nemzetközi Informatizációs Akadémia tagjai közé. Munkássága alatt 25 tanulmányt írt, közel 100 szakcikke jelent meg. Számos biztonságtechnikai és más témájú tankönyvet és kéziratot írt.

Megkapta a Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatát, valamint háromszor a Kiváló Újító Mérnök díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.